

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการความ
รับผิดชอบให้แก่เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ
ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม

จัดทำโดย นางปวันรัตน์ เมฆะกุล
ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
สังกัด กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล
สำนักสิ่งแวดล้อม

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๒๗
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

๑. ชื่อเรื่อง การเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดให้แก่เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม

๒. หลักการและเหตุผล

กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่นจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีหน้าที่รับผิดชอบในความเป็นอยู่และการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตลอดจนการบริหารจัดการในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้แทนนิติบุคคล ในกรณีที่เจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครก่อให้เกิดความเสียหายต่อกรุงเทพมหานคร หน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และ/หรือบุคคลภายนอก ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครจะอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีภารกิจด้านการบริหารปกครองกรุงเทพมหานครในฐานะเมืองหลวงของประเทศ การจัดบริการสาธารณะและภารกิจอื่น ๆ อีกมากมาย หากมีการรวมศูนย์การดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบดังกล่าวไว้ที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครอาจทำให้เกิดข้อขัดข้องในการบริหารราชการได้ ดังนั้น ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๙๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๓๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ มอบอำนาจให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครปฏิบัติราชการแทนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ในหลายกรณี ทั้งนี้ เพื่อความเรียบร้อย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ ตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๖.๗/ว.๕๖ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่องแนวทางการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามประเภทสำนวนการสอบสวน ซึ่งจัดประเภทสำนวนการสอบสวนออกเป็นการทุจริตทางการเงินหรือทรัพย์สิน การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ คนร้ายกระทำโจรกรรมหรือทรัพย์สินสูญหาย อาคารสถานที่ ถูกเพลิงไหม้ และอุบัติเหตุ

ภารกิจของกองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านการจัดการมูลฝอย การจัดการของเสียอันตราย การจัดการสิ่งปฏิกูล และการจัดการไขมัน รวมทั้งงานวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อนำไปใช้ในบริหารจัดการและพัฒนามาตรการที่เหมาะสมในการจัดเก็บ การขนส่งมูลฝอย ของเสียอันตรายทั้งทางบกและทางน้ำ การดูแลทำความสะอาดถนนสายหลักและสะพานลอยรถยนต์ข้าม การให้บริการกวาดตูดฝุ่นและล้างทำความสะอาดที่สาธารณะ การให้บริการขนถ่ายสิ่งปฏิกูลและไขมัน การจัดเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขนมูลฝอยและค่าธรรมเนียมการให้บริการรถสุขาเคลื่อนที่และตู้สุขาชั่วคราว การบำบัดสิ่งปฏิกูลและไขมัน การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพน้ำทิ้งจากการบำบัดสิ่งปฏิกูลและไขมัน การนำกากตะกอนสิ่งปฏิกูลและไขมันนำไปใช้ประโยชน์ รวมถึงการดำเนินการด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการดำเนินงานตามที่กฎหมายได้มีการประกาศใช้

ปัจจุบันการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม มีความเสี่ยงต่อการกระทำละเมิดได้ โดยเฉพาะผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับรถประเภทต่าง ๆ ที่ออกให้บริการฯ เช่น พนักงานขับรถยนต์ พนักงานขับเครื่องจักรขนาดเบา พนักงานขับเครื่องจักรขนาดกลาง ฯลฯ ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายทั้งหน่วยงานของรัฐและบุคคลภายนอก เป็นการกระทำผิดทางละเมิด อันเกิดจากความประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ และการกระทำละเมิดที่พบส่วนใหญ่ คือ การกระทำละเมิดกรณีอุบัติเหตุ ซึ่งเกิดจากการนำรถประเภทต่าง ๆ ออกให้บริการแก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ที่ร้องขอ ซึ่งเมื่อเกิดเหตุดังกล่าวแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจะรายงานเหตุให้ทราบตามลำดับชั้น หากมีเหตุน่าเชื่อได้ว่าเป็นการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ ก็จะดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิด จนถึงการได้ตัวผู้กระทำผิดทางละเมิดและชดเชยค่าเสียหายให้แก่คู่กรณี

ซึ่งการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดนี้ กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม ไม่มีเจ้าหน้าที่ในสายงานนิติกรโดยตรง จึงต้องใช้เจ้าหน้าที่ผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานอื่นมาเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการและแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เช่น วิศวกรเครื่องกล วิศวกรไฟฟ้า นักวิชาการสุขาภิบาล นักจัดการงานทั่วไป นายช่างเครื่องกล นายช่างไฟฟ้า เจ้าหน้าที่งานรักษาความสะอาด เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี และเจ้าพนักงานธุรการ เป็นต้น โดยที่เจ้าหน้าที่บางคนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับได้ดำเนินการตามต้นแบบที่เคยมีการดำเนินการมาก่อน ซึ่งเมื่อสรุปเรื่องราวตามลำดับชั้น โดยผ่านกลุ่มงานนิติกร สำนักงานเลขานุการสำนัก ก็จะได้รับบทักท้วงให้มีการสอบเพิ่มเติมในบางประเด็น และขอเอกสารเพิ่มเติมเพื่อให้มีความครบถ้วน ทำให้ต้องกลับมาสอบเพิ่มเติม หรือดำเนินการเพื่อให้ครบตามขั้นตอน ตลอดจนการส่งเอกสารประกอบให้ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงทำให้การดำเนินการล่าช้า และขาดอายุความ ตลอดจนการเบิกจ่ายค่าเสียหายให้แก่คู่กรณีล่าช้าด้วยเช่นกัน อันมีผลเสียต่อภาพลักษณ์ของหน่วยงาน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงควรจัดโครงการอบรมเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดให้แก่เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๖ – ๒๕๗๕) ประเด็นยุทธศาสตร์ ๗ การบริหารจัดการ ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๓ การบริหารทรัพยากรบุคคล และจัดทำแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิด เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้มีแนวทางการดำเนินการและเป็นไปตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๓. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม มีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิด ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของ

เจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. เพื่อให้เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิด

๔. เป้าหมาย

๑. จัดทำโครงการอบรมเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดให้แก่เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม จำนวน ๗๐ คน โดยประเมินผลจากแบบทดสอบก่อนและหลังการอบรม มีความรู้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

๒. มีแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ ฉบับ

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงานฯ

๕.๑ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๘ คำว่า "เหตุสุดวิสัย" หมายความว่า เหตุใด ๆ อันจะ เกิดขึ้นก็ดี จะให้ผลพิบัติก็ดี เป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้ แม้ทั้งบุคคล ผู้ต้องประสพหรือใกล้จะต้องประสพเหตุนั้นจะได้จัดการระมัดระวัง ตามสมควรอันพึงคาดหมายได้จากบุคคลในฐานะและภาวะเช่นนั้น

มาตรา ๔๒๐ ผู้โจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

๕.๒ ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๙ วรรคสี่ กระทำโดยประมาท ได้แก่กระทำความผิดมิใช่โดยเจตนา แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจัก ต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวัง เช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

๕.๓ พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๕ หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใดให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๘ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

สิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งจะมีได้เพียงใดให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้เต็มจำนวนของความเสียหายก็ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม ให้หักส่วนแห่งความรับผิดชอบดังกล่าวออกด้วย

ในกรณีที่การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน มิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับและเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองประการตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนและกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิดชอบ แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิดชอบ ให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นมีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้เสียหายเห็นว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๕ ผู้เสียหายจะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาขอใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดแก่ตนก็ได้ ในกรณีนี้หน่วยงานของรัฐต้องออกใบรับคำขอให้ไว้เป็นหลักฐานและพิจารณาคำขอนั้นโดยไม่ชักช้า เมื่อหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งเช่นใดแล้วหากผู้เสียหายยังไม่พอใจในผลการวินิจฉัยของหน่วยงานของรัฐก็ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งผลการวินิจฉัย

ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาคำขอที่ได้รับตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หากเรื่องใดไม่อาจพิจารณาได้ทันในกำหนดนั้นจะต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือกำกับหรือควบคุมดูแลหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นทราบและขออนุมัติขยายระยะเวลาออกไปได้ แต่รัฐมนตรีดังกล่าวจะพิจารณาอนุมัติให้ขยายระยะเวลาได้อีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องขอใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด

๕.๔ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

หมวด ๑ กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ...

ข้อ ๘ เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งใด และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดชั้นคณะหนึ่ง โดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนไม่เกินห้าคน โดยแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นหรือหน่วยงานของรัฐอื่นตามที่เห็นสมควร

กระทรวงการคลังอาจประกาศกำหนดว่าในกรณีความเสียหายที่เกิดขึ้นมีมูลค่าความเสียหายตั้งแต่จำนวนเท่าใด จะให้มีผู้แทนของหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วยก็ได้

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการ ให้กำหนดเวลาแล้วเสร็จของการพิจารณาของคณะกรรมการไว้ด้วย

หมวด ๒ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอก ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นเห็นว่าความเสียหายเกิดขึ้นเนื่องในการที่ตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาโดยไม่ชักช้า และให้มีการรายงานตามลำดับชั้นถึงหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น แต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นรัฐมนตรีหรือกรรมการที่ตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งไม่สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใดหรือผู้ซึ่งไม่มีผู้บังคับบัญชา ให้ดำเนินการตามข้อ ๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และให้นำข้อ ๘ ถึงข้อ ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัด หรือกระทรวงการคลัง ในกรณีที่ความเสียหายเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน รับคำขอนั้นและดำเนินการตามระเบียบนี้โดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำขอผิดหน่วยงาน ให้หน่วยงานผู้รับคำขอรับส่งเรื่องไปยังหน่วยงานของรัฐที่เห็นว่าเป็นหน่วยงานของรัฐที่จะต้องรับผิดชอบพิจารณาต่อไปและให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ กรณีดังกล่าวนี้ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐได้รับคำขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนับแต่วันที่ได้รับคำขอที่ส่งมานั้น

ข้อ ๓๓ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๓๒ และหน่วยงานของรัฐที่ได้รับคำขอไว้เห็นว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องตน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่อไปโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่ผู้เสียหายฟ้องคดีต่อศาล ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการโดยไม่ชักช้า เว้นแต่จะได้มีการตั้งคณะกรรมการดังกล่าวไว้แล้ว และให้ประสานงานกับสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อเตรียมการต่อสู้อคดีต่อไป พร้อมทั้งรายงานให้กระทรวงการคลังทราบและปฏิบัติตามที่ได้รับคำแนะนำจากกระทรวงการคลัง

๕.๕ คู่มือการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่

กรุงเทพมหานคร

จัดทำโดย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร

๕.๖ คำสั่งกรุงเทพมหานครที่ ๑๙๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง มอบอำนาจให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

๕.๗ แนวคิดการวิเคราะห์ SWOT

เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้แต่ละอย่างจะช่วยให้เข้าใจได้ว่ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างไร จุดแข็งของหน่วยงานจะเป็นความสามารถภายในที่ถูกใช้ประโยชน์เพื่อการบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่จุดอ่อนของ

หน่วยงานจะเป็นคุณลักษณะภายในที่อาจทำลายผลการดำเนินงานโอกาสทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ให้โอกาสเพื่อการบรรลุเป้าหมายหน่วยงาน ในทางกลับกันอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ขัดขวางการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน ผลจากการวิเคราะห์ SWOT นี้จะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์ เพื่อให้หน่วยงานเกิดการพัฒนาไปในทางที่เหมาะสม โดยดำเนินการ ดังนี้

๕.๗.๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เป็นการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในหน่วยงานทุกๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของหน่วยงาน แหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือระบบข้อมูลเพื่อการบริหาร ที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้างระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงานและทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของหน่วยงานเพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์และผลกลยุทธ์ก่อนหน้านี้ด้วย ซึ่งประกอบด้วย

- **จุดแข็งของหน่วยงาน (S-Strengths)** เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในหน่วยงานนั่นเอง ว่าปัจจัยใดภายในหน่วยงานที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นของหน่วยงานที่หน่วยงานควรนำมาใช้ในการพัฒนาหน่วยงานได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน อาทิ มีทรัพยากรด้านบุคลากรซึ่งมีทักษะมีความสามารถ, ขยันขันแข็งในการทำงาน, มีเครื่องมืออุปกรณ์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและทันสมัย, มีความสามารถด้านภาษา หรือการบริหารงานมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

- **จุดอ่อนของหน่วยงาน (W-Weaknesses)** เป็นการวิเคราะห์ ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในหน่วยงานนั้นๆ เองว่าปัจจัยภายในหน่วยงานที่เป็นจุดด้อย ข้อเสียเปรียบของหน่วยงานที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน อาทิ ขาดความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงาน, เทคโนโลยีไม่ทันสมัย, ผู้บริหารและบุคลากรที่รับผิดชอบขาดประสบการณ์ในสายอาชีพ, บุคลากรไม่มีประสิทธิภาพ, ทีมงานในฝ่ายต่างๆ ไม่เข้มแข็งในการปฏิบัติงาน หรือบุคลากรขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติ เป็นต้น

๕.๗.๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก สามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรคทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของหน่วยงาน เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน เป็นต้น สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ระดับการศึกษาและอัตราผู้หนังสือของประชาชน การตั้งถิ่นฐานและการอพยพของประชาชน ลักษณะชุมชนชนบทธรรมนิยมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรม เป็นต้น สภาพแวดล้อมทางการเมือง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา มติคณะรัฐมนตรี เป็นต้น สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี หมายถึงกรรมวิธีใหม่ๆ และพัฒนาการทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและให้บริการ เป็นต้น ซึ่งประกอบด้วย

- **โอกาสของหน่วยงาน (O-Opportunities)** เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกหน่วยงาน ปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบต่อประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการของหน่วยงานในระดับมหภาค และหน่วยงานสามารถนำข้อดีเหล่านั้นมาเสริมสร้างให้

หน่วยงานเข้มแข็งขึ้นได้ อาทิ การสนับสนุนจากรัฐในด้านต่าง ๆ เช่น รัฐบาลมีนโยบายที่สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงาน รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ เป็นต้น

- **อุปสรรคของหน่วยงาน (T-Threats)** เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัย

ภายนอกหน่วยงานปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบในระดับมหภาค ในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรง และทางอ้อม ซึ่งหน่วยงานจำต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับสภาพหน่วยงานให้มีความแข็งแกร่ง พร้อมทั้งจะเผชิญแรงกระทบดังกล่าวได้ อาทิ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลทำให้นโยบายในการบริหารประเทศเปลี่ยนแปลงไป กฎหมายล้าสมัยไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน เป็นต้น

ในการดำเนินการด้านความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามกรอบวิธีการที่ระเบียบกฎหมายกำหนดนั้น เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีความรอบรู้ในกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้กระทำการละเมิดและผู้ถูกกระทำการละเมิดหรือผู้เสียหาย ซึ่งสามารถนำแนวคิดการวิเคราะห์ SWOT มาวิเคราะห์ได้ดังนี้

<p style="text-align: center;">จุดแข็ง (Strength)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำ และมีความรู้ความสามารถ - เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีความตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ - เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานมีความทันสมัย 	<p style="text-align: center;">จุดอ่อน (Weakness)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบและไม่มีความรู้เรื่องกฎหมาย - เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีการโยกย้ายหน่วยงานหรือเปลี่ยนตำแหน่ง ทำให้ต้องเปลี่ยนตัวเจ้าหน้าที่ อาจทำให้การดำเนินการไม่ต่อเนื่องและล่าช้า
<p style="text-align: center;">โอกาส (Opportunity)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีกฎหมาย ระเบียบ หนังสือเวียน และคู่มือที่ใช้ในการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร ให้ศึกษาปฏิบัติ เพื่อลดหรือไม่ให้เกิดความผิดพลาด - กรุงเทพมหานครให้การสนับสนุนในด้านการพัฒนาบุคลากร - ประชาชนมีความรู้ด้านกฎหมายมากขึ้น ทำให้เกิดการฟ้องร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนต่อหน่วยงานของรัฐมากขึ้น เป็นแรงกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ที่มีความตื่นตัวและต้องศึกษาเรียนรู้กฎหมายมากยิ่งขึ้น 	<p style="text-align: center;">อุปสรรค (Threats)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เศรษฐกิจขาดความคล่องตัว กรุงเทพมหานครจึงจัดเก็บภาษีได้น้อยลง ส่งผลให้งบประมาณในการบริหารจัดการน้อยลง

ดังนั้น จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (จุดอ่อน จุดแข็ง) และปัจจัยภายนอก (โอกาส อุปสรรค) ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่ได้ดำรงตำแหน่งในสายงานของนิติกรโดยตรง ไม่มีความรู้เรื่องกฎหมาย และขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการด้านความรับผิดชอบ

ทางละเมิด ทำให้การดำเนินการไม่ครบถ้วนตามขั้นตอน หรือไม่ตรงประเด็น ต้องกลับมาดำเนินการเพิ่มเติมในส่วนที่ขาดหายไปจึงทำให้ล่าช้า ดังนั้น เพื่อเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด และสามารถดำเนินการตามระเบียบ วิธีปฏิบัติได้อย่างถูกต้องครบถ้วนตามขั้นตอน ไม่ให้เกิดปัญหาความล่าช้า และขาดอายุความ เห็นควรเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดทางละเมิดให้แก่เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๖ – ๒๕๗๕) ประเด็นยุทธศาสตร์ ๗ การบริหารจัดการ ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๓ การบริหารทรัพยากรบุคคล และจัดทำแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๖.๑ การจัดทำโครงการอบรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดให้แก่เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม ดำเนินการดังนี้

๖.๑.๑ จัดประชุมภายในหน่วยงานให้ทราบถึงปัญหาที่แท้จริง โดยมีผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม เช่น หัวหน้าหน่วยงานหรือหัวหน้าส่วนราชการ นิติกร เจ้าหน้าที่ธุรการ เจ้าหน้าที่พัสดุ เจ้าหน้าที่ผู้กำกับดูแลเครื่องจักรหรือรถยนต์ที่เกิดกรณีละเมิด เป็นต้น

๖.๑.๒ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการศึกษารายละเอียด จำนวนเรื่องที่เกิดการกระทำละเมิด ระยะเวลา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่เกิดขึ้นจากอดีตถึงปัจจุบัน เสนอผู้บริหาร

๖.๑.๓ นำประเด็นปัญหาต่าง ๆ ตามข้อ ๖.๑.๒ เสนอกรอบแนวทางการอบรมสัมมนา

๖.๑.๓ เขียนโครงการอบรมฯ เพื่อเสนอขออนุมัติโครงการฯ และของบประมาณเพื่อดำเนินการ

๖.๑.๔ กำหนดรูปแบบ ระยะเวลา สถานที่ ในการอบรมฯ

๖.๑.๕ วิทยากรผู้บรรยายมีส่วนสำคัญอย่างมากที่ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เข้าใจพร้อมตอบข้อสงสัยต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี จึงควรเชิญวิทยากรภายในหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร เช่น นิติกรชำนาญการพิเศษ นักวิชาการพัสดุชำนาญการพิเศษ เป็นต้น วิทยากรภายนอกหน่วยงาน เช่น อัยการ ผู้พิพากษา เป็นต้น และประสานงานวิทยากร เพื่อจัดเตรียมเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ประกอบการบรรยาย

๖.๑.๖ ทำหนังสือแจ้งให้ส่วนราชการของกองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม ส่งรายชื่อผู้เข้ารับการอบรมฯ

๖.๑.๗ จัดการอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๖.๑.๘ ประเมินผลการอบรมโดยใช้แบบสอบถามก่อนและหลังการอบรม

๖.๑.๙ จัดทำเอกสารประกอบการเบิกจ่ายงบประมาณตามระเบียบ

๖.๑.๑๐ รายงานผลการอบรมฯ พร้อมภาพถ่าย ให้ผู้บริหารกรุงเทพมหานครทราบ

๖.๒ การจัดทำแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบต่อ
เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม ดำเนินการดังนี้

๖.๒.๑ นำเสนอแนวคิดในการจัดทำแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการ
ความรับผิดชอบต่อเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม
เพื่อพิจารณาอนุมัติ

๖.๒.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการ
ความรับผิดชอบต่อเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม
ซึ่งประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อมที่กำกับดูแล เป็นหัวหน้าคณะกรรมการ
กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล เป็นรองหัวหน้าคณะกรรมการ เลขาธิการสำนัก
สิ่งแวดล้อม/หัวหน้ากลุ่มงานนิติการ/เจ้าหน้าที่กลุ่มงานนิติกรผู้ได้รับมอบหมาย/หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้า
กลุ่มงาน/หัวหน้าโรงงาน ในสังกัดกองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล และ เป็นคณะกรรมการ
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป เป็นคณะกรรมการและเลขานุการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไปผู้ได้รับ
มอบหมาย เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๖.๒.๓ ประชุมคณะกรรมการฯ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และรวบรวมกฎหมายและ
ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการความรับผิดชอบต่อเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสีย
อันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม

๖.๒.๔ จัดทำรายละเอียดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิด
ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม โดยรวบรวม
กฎหมายต่าง ๆ ระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง รวมถึงตัวอย่างคดีที่เคยเกิดขึ้น ให้ได้ศึกษาทำความเข้าใจ

๖.๒.๕ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องนำแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการความ
รับผิดชอบต่อเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อมไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๒.๖ ประเมินผลความพึงพอใจจากผู้ใช้นโยบายแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการ
ความรับผิดชอบต่อเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม

๖.๒.๗ รายงานผลการจัดทำแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิด
ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม ให้
ผู้บริหารกรุงเทพมหานครทราบ

๗. ระยะเวลาการดำเนินการ

ระยะเวลาดำเนินการ ๓ เดือน ระหว่างเดือนตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๕๙

๘. งบประมาณ

งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ งานจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่ง
ปฏิกูล แผนงานรักษาความสะอาด หมวดรายจ่ายอื่น รายการค่าใช้จ่ายโครงการอบรมเสริมสร้าง
ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบต่อเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตราย
และสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม มีรายละเอียดค่าใช้จ่าย ดังนี้

๘.๑ ค่าอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่ม	เป็นเงิน	๓๕,๐๐๐ บาท
๘.๒ ค่าสมนาคุณวิทยากร	เป็นเงิน	๕,๔๐๐ บาท
๘.๓ ค่าวัสดุอุปกรณ์	เป็นเงิน	๙,๕๘๕ บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๙,๙๘๕ บาท (สี่หมื่นเก้าพันเก้าร้อยแปดสิบบ้าบาทถ้วน)

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือ
<p>เป้าหมาย (Output)</p> <p>๑. จัดทำโครงการอบรม เสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมให้แก่เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. จัดทำแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมของเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม</p>	<p>- จัดการอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ของกองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม จำนวน ๗๐ คน</p> <p>- มีแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมของเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ ฉบับ</p>	<p>- ใบลงทะเบียนผู้เข้ารับการอบรม</p> <p>- รายงานผลการจัดทำแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมของเจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม</p>
<p>วัตถุประสงค์ (Outcome)</p> <p>๑. เพื่อให้เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม มีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคม ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อสังคมของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ</p>	<p>- เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของกองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม จำนวน ๗๐ คน ที่เข้ารับการอบรมฯ มีความรู้เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p>	<p>- แบบทดสอบก่อนและหลังการอบรม</p>

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือ
<p>ความรับผิดชอบทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙</p> <p>๒. เพื่อจัดทำแนวทางการปฏิบัติ เกี่ยวกับการดำเนินการความรับ ผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กองจัดการขยะ ของเสีย อันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม</p>	<p>- ผู้ใช้มีความพึงพอใจต่อผลของ การใช้แนวทางการปฏิบัติ เกี่ยวกับการดำเนินการความรับ ผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กองจัดการขยะ ของเสีย อันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนัก สิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p>	<p>- แบบสอบถามความพึงพอใจ</p>

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ ควรจัดการอบรมเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดให้แก่เจ้าหน้าที่กองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ถูกต้องตามขั้นตอนและระเบียบวิธีปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐.๒ ควรเผยแพร่แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดของกองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม ให้แก่เจ้าหน้าที่ในสังกัดกองจัดการขยะ ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม ถือปฏิบัติ

๑๐.๓ ควรมีการทบทวนแนวทางการปฏิบัติฯ ทุก ๓ ปี เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงได้ เช่น มีการเปลี่ยนแปลงระเบียบ ผู้รับผิดชอบ แบบฟอร์ม เป็นต้น เพื่อให้แนวทางการปฏิบัติฯ มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ